

IONEL PANAIT
SUB ZODIA SPADEI

Colecția

POESIS

© EDITURA ANTHROPOS, 2008
All rights reserved

Toate drepturile pentru actuala ediție aparțin
Editurii Anthropos
Reproducerea neautorizată a textului,
pe orice fel de suport tehnic,
se pedepsește conform legii.

Printed in Romania

IONEL PANAIT

Sub zodia spadei

Poeme

ANTHROPOS

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României**

PANAIT, IONEL

Sub zodia spadei : poeme / Ionel Panait. - Lugoj :
Anthropos, 2008

ISBN 978-973-7985-65-1

821.135.1-1

Memento

Am rămas în gara de nord
cu zăpada pe umeri și nu
ne mai certam
doar noi doi cu viscolul
am rămas în gara de nord
când trenurile nu mai plecau
spre infinitul dorit spre casă...
s-au acumulat zărilor și reproșurile
spre costumul purtat altădată
acum că te uiți la televizor
nu uita că în gara de nord
patinam cu gândurile peste
nisipul unui deșert.

Joc cu rouă

I.

Am uitat
luciu metalic
din baloanele de săpun
ale copilăriei
iar acum alerg ca să prind
zborul primăverii
ca o umbră a cerului
fără nori

II.

Azi te-am deranjat
bătrână tinerețe
cu așteptarea
unui nor de primăvară
în mestecenii uitați
pe oglinda râului
cu toamne...

Gânduri de-o clipă

(Hai – du – cii)

*

Pe aripile mișcătoare
ale norilor nopții
ți-am împrumutat
o clipă de tăcere.

*

Soarta ne-a zidit
în fumuri de primăvară
până la tăcerea
florilor de toamnă.

*

Când te-am rugat
să urci singură
pe treapta sufletului meu
ai coborât în tine cu vise.

*

În trenul ce a trecut
peste zările amintirilor
în fumul alb...
o notă muzicală devine
o simfonie de vise?

*

Pe linia apusului
de soare-n râu
pădurea cu șoaptele nopții
s-a adunat între stele și păsări.

*

Azi mi s-a pus
un zbârci pe suflet
ca o petală ce-a-nroșit
trecutul.

*

Păcălim toamna
călătorind prin vii
cu strugurii nopții
ca lumea să ne creadă
uitați în vis.

*

Ferestrele blocurilor
și ale nopții
călătoresc în vise
de copil.

*

Acum când iubesc iarna
trebuie să trec peste
ziua neliniștitoare
de dincolo de malul norilor.

*

În picătura înserării
te adu-mec ca veșnicie
a naturii.

*

Ți-am rupt streășina-nserării
din pleoape vopsite cu toamne
și cred
că am rămas prea singur.

*

Îți mai trimit rugăciunile copilăriei
pe altare cu greieri și nuferi...
departe
sunt în toamna de vise.

*

Fluturi cu nuferi
pe lângă tine toamnă
sunt frunza căzută
pe aripi de ape.

*

Doamne, ce ploaie!
Mașinile nu mai merg
după soții și după umbrelele
de la serviciu.

*

Azi m-a rugat
steaua dimineții
să aștept seara...
Eram în vise prea plin
și-am uitat totul
în culorile apusului.

*

Am și nu am
somnul meu
dar te-ntreb pe tine
de vise.

*

S-au adunat toți prietenii
să mă critice
i-am dăruit fiecăruia
o floare de fum.

*

Am vrut să plâng
pe fotografia tinereții
dar parfumul toamnei
s-a răzvrătit în mine.

*

Lumina din satele
cu case îmbătrânite
acoperă scânteia apei
căzute din cer.

*

Mi-am retras
perdelele de ceață
de la geamuri
ca să intre
ninsoarea nopții.

*

O tânără într-o vitrină
și-a înțepenit privirea
pe strada cu celularul
adormit la ureche.

*

Tu nu mai ești,
tată,
un portavion de albe păsări,
tu mă mai iartă
tată...
sunt mai greu
cu un portavion de vise
în călătoriile nepotului tău.

*

Peste neînramatul
zbor de fluturi
curgea
un tunet de soare.

*

Se atârnă în ramuri
roua dimineții
pentru apropierea stelelor
de luciul apei.

*

Când mă arunc
în fântânile galbene
ale toamnei
am sufletul purificat
cu pietre de râu.

*

În vise
câteodată coboară
țesătura de transhumanță
cu sâmbure de amintiri
străbune.

*

Umbrele toamnei
din păsări
mi-au cotropit
culorile
din prima zi de școală.

*

Aromele mugurilor
de plopi și sălcii
îndepărtează ploile reci
de primăvară.

*

S-au cocoțat sălciile
în verde pe maluri
de ape
ca să îmbune zbenguiala
peștelui în unde.

*

Picătura de ceară
noptatică a stelelor
preschimbă golul lăsat
de ceața dimineții.

Cântec

I.

Verdele din veranda
copilăriei
aleargă o frunză
în silaba tușată
între două dealuri
de sat uitat
peste înflorirea salcânilor
a doua oară.

II.

Mai tremur în mine
cu straturi de flori
sunt un bucur
uitat din liceu
ce râde și uită
aleea din parc.
Mă uit la tine
tinerețe în rochie
de seară
și mă scutur
în floarea uitării
cu clipa neuitării
pe palme de coasă.

III.

Nu umblați la butoanele
din clepsidra vieții
programul se retransmite
pentru uitații de-o seară
în romantica visare
de la optsprezece ani.

*

Rămân în mustața mea
cu ierburi tomnatice
ca să mă înclin
zgomotului cu fum al nopții.

*

Mestecenii tineri
cu culoarea pierdută
pe băncile albe
din parc
alungă un grangure
ce țipa
la vârful de plop
cu frunza înmuiată
în nori.

Perenă

Zâmbitoare tu, cu zori
pe sân, lumină neplăpândă
gândurilor revolute în lira
celor coborâți din trenul
plecat în cețuri.

Tată

Vorbește-mi cu mama
dar nu-mi schimbați adevărul
sunt deschis la vopsele de umbre
cu sufletul ajustat la ninsori de iubiri
prionit cu țigle rebele
eu cad și recad în cărarea
prafului cu iulie pe uliță.

Zburătoare

Privirea eretelui
la un cuib
alb de mesteacăn
prelungeste chemarea
păsărilor
la înmulțirea primăverilor –
tăcută legătură
în coronament
până sub trestia din apa
ce risipește colțul solzului
de pește –
cu ghiara în luciul
luna ascunde
dansul cocoșului
de munte –
vine ploaia pe pene
și frunze.

Oameni de munte

Ne-ncurajăm
cu ploaia de aur
a pinilor
uitați în
veacuri vegetale –
cu fala palatelor
de iarbă
spre inima
păcătoșilor le-am luat
o ultimă bârnă.

Adormi pe o dorință

Să cazi într-o vară
într-un muzeu municipal
la culorile bătrânului pictor
și având grijă
numai de gândurile
tale, adormi pe o dorință.

Grăit-a

Oamenii încă mai mor
pe limba română
cu oase pe umbre
și maxime-n tăieturi
de rouă pe ură.
Frica sare-n tășuri
cu vers răstignit
din zori, nimic de dor
trecut dulce.
Căzut ca un ciclon
lângă marele orfan
sunt dus cu piesa-bis
pe plaja (engleză), mai tribal
cu degetul spre limba română.

Așadar

Ploaia și-a-ntins pletele
până la limita bunului simț,
îmi scoate ochii din cămașa cu vise
și trece prin sălciile nopții, până când
nucul din fereastra iubitei
nu-și mai recunoaște umbra.
O pleoapă de lumină se bâlbâie
trecerii prin parcul cu furtună,
iar frunzele mai uită cu o zi
să vă invite,
în vara asta ca o toamnă
la o cină de taină.

Tăcut rapsod

Ești cu mici pași în emisiunea mea
cu roua de stele peste tăcere
ce se scutură în clapele căderilor de frunze
în barba ierbii de noiembrie.
Ruginia culoare de nucleu
adoarme pe un violet și violent
apus prea limpede de toamnă.
Ritmul țambalului cu bravo
atinge oare toată planeta?
Cu șlepurii de grâu și gânduri
după muzică se cântă muzică
cu fețe de recuzite pe taste;
mai rabdă o trezire cu durere
peste dealul cimitirului cu noroi
ce curge prin hârtoape și
sufletele noastre prea poate.

După tine

Aștept să pleci
să mă bucur de gol
și dacă pleci și dacă rămân
azi nu am coasă, nu am fân.

Remember

Pe banca despărțirii
din gara verde
a anilor de primăvară
a rămas trupul tău
parfum de floare
regină a nopții.

Renunțare

Nu te mai caut în insomniile
din ziua cu cețuri de cristal
drumurile vântului
duc spre sfârșitul nopții
adormită în petale căzute
pe umărul
din cămașa pământului.

*

Mugurul de nuc
a fugit din bruma
primăverii
se-ntorc pe stele
îmbrățișările noastre
din iarnă
în gara uitată
în plecări
un copil alungă
amintirile viitorului.

Sânzâiene

Fântâna din marginea
vântului
s-a umplut de frunze rățacite
din clepsidra aruncată
în mirarea noastră
de-o pasăre uitată
în coloritul nopții.

Amurgul a intrat
în biserici prin vitralii
acolo o picătură de sânge
s-a ridicat în
mirarea preasfinților.

Prea repede

Cu primăvara
în februarie
iar mi-a dat o floare
cu moartea târcoale.
Mă culc pe iarbă
neînverzită
pe curând vă aștept
din latura de sud
a sălcii-n pârâu.
Fluturii
mai zboară cântând
noroii în umezeală
libelula e prea grea
în alinare
pe-un fir de pipirig.
Se-arată seara
în amintiri
de mama-mare.

*

Azi te-am lăsat cu buretele din baie
Ardei iute și vifor în pridvor cu ploaie
Împreună „e vai și amar”, e dimineața ta
Rămâi, tiptil alerg cu mâna pe o stea
Mă sfâșii, nu mai rămâi, e leurdă și mac
„Ce-am fost și ce-a mai rămas?”
Din trenul cu furtuni de-acum un veac.

Curs

Coroanele platanilor
din albul scoarței
s-au unit spre apele
din cer ale stelelor.
Mi-am deschis libertatea
cu dinții
la umbra umbrei
trec peste pragul
de iarbă.

Reclamă

Azi mi s-a așezat pe umăr
mâna statuii cu clepsidra în palmă
stând de vorbă
cu muzica frunzelor
pe scutul meu de solist
al picăturilor de ploaie
în praful verii
s-au încrucișat fulgerele
toamnelor din dealurile copilăriei.

*„Fumatul dăunează grav sănătății
Fumatul poate să ucidă
Fumatul poate provoca
o moarte lentă și dureroasă.”*

Fumatul dăunează
grav buzunarului.

Cotidiană

Iar m-am gândit la tine frate
e voie? Da
căci în mileniul-secol trecut
nu erau fete-fructe
și mă știau numai pe mine
norocoasă plantă.

Ți-am lăsat floarea
de liliac de lângă parc
ți-am lăsat culoarea
mărgăritarelor din
rondoul femeii de serviciu
s-au pălit toate...
Urzica dă în spic
Peștele e în dans de ape
și la televizor
nu se mai transmite
niciun meci.

Arșiță

E prea fierbinte în parc
și-n aripi de păsări
lacrimile soarelui au căzut
pe aripi și fluturi
vântul mai doarme o zi
iar norii au plecat la nuntă
în alte orizonturi.

Petale

Ieri am zidit
un trunchi din frunze
Azi am colindat
cu peștii prin praf
Mâine va veni
pasărea colorată
din cântecul nopții.

Dimineață

Lumina din bronzurile nopții
se așează în țepi
pe burice de degete
acum în rugii înfloriți
la misterul din urma melcului
spre magia din cântec de păsări
vânătorul pe-o clipă de viață
rămâne cu ochiul
pe vertical și orizontal
în biblioteca pădurii.

Știre

Ca ostaș
al stelelor
am trimis
umbra gândurilor
să-ți cerceteze
pleoapele nopților –
S-au întors
cu risipa nisipului
de pe plaja zorilor.

*

E răcoare în ploaia
de vară
și din ceruri
lacrimile mamei
ajung petale
pe pământ.

Divertisment

Ronțai dulciurile tale
cu recomandare
de la stele
sunt iar o reclamă
când umblu prin tine
în mașina de spălat
automat – ideal.

Mesaj

În zbor de flori
cu rochii de vânt
se lasă luna
pe umbra dimineții
ca să întrebe
de femeia
cu coșul împletit
în cântecul de mierle.

Dimineață de vară

Un tren cu amintiri
trece dincolo de
ploaia nopții
o broșă de frunză
desprinde cântecul
păsării din ceața
dimineții.
Călătorim
în boaba de rouă
a stelelor –
noapte cu tei
în parfum de iunie.

Gând în trecere

Stau așa
și de trist
te alung într-o poiană
cu fumuri de poet
Tu adulmecătură
cu parfum de rece
corolă
coboară o clipă
din inima noastră.

Fără cărări, caii Deltei

Nu scoate unda peștele dorit,
că marele semn al vânătorii
se-mpreună
în scorbura bătrânei
sălcii, cu aromă
într-un tuciuriu ceaun
cu alb în mirodenii,
dintr-o altă lume...
Cade o frunză în spuma
înserării.

*

În creștere
palidă lumină de toamnă
caută prin ultime
pâlpâiri, de prin sălcii
alunecarea Dunării
înspre cărarea sărată
de moarte a Mării Negre.

*

Soare-n iarba neculeasă
cald și trist în aureolă
de lună...
Ruginii și taciturni
în visarea Deltei
ne ascundem cu ochii
pe un jăratric.

*

Peste partea întunecată
a naturii
se așează clipa –
de partea-ntunecată
a naturii umane?

*

Mi-am aruncat fularul libertății
pe țărnuț zărilor de luptă
ca să te chem la pacea
dintre fluturi și flori.

Tu nu mai ești

Tulburarea din izvor
femeie
la rădăcina împăcării
cu al meu suflet
apasă tac-ticul.

Nefecioară cu gând
de mireasă
mă durdurai
ca un preot parfumat
într-un ram
de prim-frumoasă
seară.

Rând pe rând

Că suntem diferiți
Prea geloaso, într-o noapte
Când nu a gândit mama
Cu pușca lui tata
Clasamentul unei sălbăticii
De-a trăi cu o faptă
Nu contează, cu lacrimi
În ochi
Mărțișorule.

Picătura

De nimic
oameni întărâtați
lângă roșie pulpă
de cal
Cal cu iarbă
în zări și nări
Celui cu mintea
mea
și nărăvaș
cu a ta.
Cal în amintirea
rea!

Trist și trecător

Călătorim
în seara părintească
cu scaune așezate
întâlnirilor trecute
pam-pam
așteaptă
nu mai râdeți
tangou dansăm.

CUPRINS

Memento

Joc cu rouă (I-II)

GÂNDURI DE-O CLIPĂ

(Pe aripile mișcătoare)

(Soarta ne-a zidit)

(Când te-am rugat)

(În trenul ce a trecut)

(Pe linia apusului)

(Azi mi s-a pus)

(Păcălim toamna)

(Ferestrele blocurilor)

(Acum când iubesc iarna)

(În picătura înserării)

(Ți-am rupt streșina-nserării)

(Îți mai trimit rugăciunile copilăriei)

(Fluturi cu nuferi)

(Doamne, ce ploaie!)

(Azi m-a rugat)

(Am și nu am)

(S-au adunat toți prietenii)

(Am vrut să plâng)

(Lumina din satele)

(Mi-am retras)

(O tânără într-o vitrină)

(Tu nu mai ești)

(Peste neînramatul zbor)
(Se atarnă în ramuri)
(Când mă arunc)
(În vise)
(Umbrele toamnei)
(Aromele mugurilor)
(S-au cocoțat sălciile)
(Picătura de ceară)
Cântec (I-III)
(Rămân în mustața mea)
(Mestecenii tineri)
(Zâmbitoare tu, cu zori)
(Vorbește-mi cu mama)
Zburătoare
Oameni de munte
Adormi pe o dorință
Grăit-a
Așadar
Tăcut rapsod
După tine
Remember
Renunțare
(Mugurul de nuc)
Sânziene
Prea repede
(Azi te-am lăsat)
Curs
Reclamă
Cotidiană
Arșiță

Petale

Dimineață

Știre

(E răcoare în ploaia)

(Ronțâi)

Mesaj

Dimineață de vară

Gând în trecere

Fără cărări, caii Deltei

(În creștere)

(Soare-n iarba neculeasă)

(Peste partea întunecată)

(Mi-am aruncat fularul libertății)

Tu nu mai ești

Rând pe rând

Picătura

Trist și trecător

Dat la cules : 1. 08. 2008
Tiparul executat la
S.C. ARBEIT SRL
TIMIȘOARA
ROMÂNIA